

Publicerad 2012-09-05 10:01 av Tomas Söderlund

pennteckning efter Metzingers "Två kvinnor"

Arabelkaspeglingarna

Det är

de djupare instinkter

de kritiskt dämpade tidpunkter

när man låter sig finnas till bara som en

vrakspillra

för någon att klamra sig vid

en kupad hand runt ett hår som en

avlägsen del av natten

Brunnen, slocknande sand mellan

bronsögonblicken

årblad av andhämtning skär

genom mångdubbla mörka ytor

att sätta tröga virvlar

i rörelse

Ett motsatsspel

där blindas kroppar vrids

långsamt runt döda stjärnor

Det är bilderna av de stundernas

silverne svärta

som driver ett svänghjul;

detta omärkligt flämtande bränsle

Det är

skärvorna av de bilderna

som driver ihop till en glasstod märkt

med ditt namn och penndrag

i ett helt annat

stelnande lampsken

Kommer nålstormar att höja sig

mellan de sista städernas

klippande ögon, upptrampade

signaler

men

spegelminnen av knäveck ur

dina öppnade händer

blir till

värme, nya former av isört och binder

jorden mot berget i

svala fallande

fallande

skikt

en undanglidande flik av samdräkt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tomas Söderlund med Poeter.se id #19761 innehar upphovsrätten